

Rossiya 1-Tv's interview med Vladimir Putin: En kreativ leder i skarp kontrast til Obamas narcissistiske dræberoptræden på CBS

13. oktober 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putins interview til Rossiya-1 Tv den 10. okt., hvis ordlyd nu foreligger i sin helhed på Kremls engelsksprogede webside, viser en selvsikker, humoristisk, kreativ leder, der står i skarp kontrast til Barack Obamas paranoide, narcissistiske dræberoptræden på CBS's program '60 Minutes' den 11. okt. Følgende er væsentlige uddrag af dette interview med Putin:

Som svar på et spørgsmål fra interviewerens Vladimir Solovyov om, hvordan »Obama mener, De handler udelukkende ud fra forfængelighed«, og at De »kører økonomien i sæk«, svarede Putin fattet:

»Med hensyn til den økonomiske dimension ... Det er nu 10 år siden, vi begyndte arbejdet med disse planer [om modernisering af våben] og med formulering af opgaverne forude. Lad mig gentage, at dette alt sammen handlede om den naturlige erstatning af aldrende våbensystemer. En anden omstændighed, jeg gerne vil bemærke i denne henseende, er, at hele dette arbejde involverer avanceret teknologi, og de opgaver, vi udfører i forsvarsindustrien, vil skubbe os frem mod udviklingen af ikke blot anvendt videnskab, men også grundforskning, og vil få gavnlig betydning for hele økonomien ...

Vi må udvikle videnskab og industri her i Rusland. I denne

forstand er den erstatning for import, som vore partners handlinger [sanktioner] har skubbet os ud i, rent faktisk nøjagtigt er det, vores land har brug for. Vi skaber derfor ikke problemer for vores økonomi, men hæver den tvært imod til nye højder for teknologisk fremskridt.«

Dernæst tegnede Putin et internationalt billede af denne politik:

»Vi byggede f.eks. BrahMos-missilet sammen med vore indiske partnere og udviklede en helt ny sektor i den indiske industri. Indiens forskere arbejdede meget aktivt. Dette var virkelig et skridt hen imod udviklingen af en højteknologisk produktionssektor i Indien. Vore indiske partnere er meget tilfredse og har foreslået, at vi udvikler dette program yderligere, hvilket vi har til hensigt at gøre.«

Han gjorde dernæst grin med Obamas totalt mislykkede »Uddan og udstyr«-politik i Syrien:

»Jeg forstår dog ikke nogle af vore kolleger i Europa og USA, når de siger, at de bekæmper terrorisme, men vi ikke ser nogen reelle resultater. Desuden er det et velkendt faktum, at amerikanerne har lukket programmet for at uddanne den Frie Syriske Hær ned. De begyndte med planer om at uddanne 12.000 personer, dernæst sagde de, at de ville uddanne 6.000, og sluttelig uddannede de kun 60 personer, og det viste sig, at der sluttelig kun var 4-5 personer, der faktisk bekæmper ISIS. De brugte 500 mio. dollar på dette. Det havde været bedre, om de havde givet os de 500 mio. dollar, og så ville vi have brugt pengene bedre mht. bekæmpelse af international terrorisme, det er helt sikkert. Hvorom alting er, så må vi forsøge at få et samarbejde på niveau af totalt fælles efterretningsinformationer, som jeg sagde.«

Putin forklarede den russiske politik i Syrien:

»Den enkleste metode ville have været, at de [USA og dets allierede] tilsluttede sig vores indsats, og på denne måde

bringe deres egne operationer på syrisk jord inden for lovens rammer på samme tid. Hvis vi har et mandat til at handle fra de syriske myndigheder, ville den enkleste løsning være, at andre tilsluttede sig os og arbejdede under det samme mandat. Desværre har vi hidtil ikke kunnet nå frem til en sådan aftale med vore partnere og kolleger, men vi har ikke mistet håbet om, at dette endnu er muligt ... «

»Hvis vi ser på den rent militære dimension, så har andre bebrejdet os, at vore luftangreb ikke rammer ISIS og andre terrororganisationer som Jabhat al-Nusra og lignende, men derimod styrker, der tilhører den sunde opposition. I denne situation siger vi til vore partnere, at, hvis de kender situationen på jorden bedre end os og allerede har været der i et år – ulovligt, sandt nok, men ikke desto mindre til stede – hvis de bedre end os ved (og jeg tvivler på, at dette er tilfældet, men lad os antage, det er tilfældet), så burde de give os information om mål, og vi vil arbejde mod disse mål.«

Putin gjorde det ligeledes meget klart, at affyringen af krydsermissiler fra skibe i det Kaspiske Hav havde til hensigt at afgive et budskab:

»Det var Kalibr-missiler. Vi begyndte at kommissionere disse missiler for ikke så længe siden, i 2012. De har en rækkevidde på 1.500 kilometer, som det allerede er bemærket. Det er absolut sidste skrig i højpræcisionsvåben. Det er vores plan at genbevæbne vore væbnede styrker med ikke alene missiler af denne art, men også med seneste generation land- og flyudstyr. Det er alt sammen sofistikerede våbensystemer, der har bevist deres store effektivitet i praksis.

De krydsede to lande. De foretog 147 drejninger langs ruten og fløj i en højde af mellem 80 og 1.300 meter ... De flyver med omtrent samme hastighed som et jetfly. Dette er velkendt og slet ikke hemmelig information. Alle vore partnere, i det mindste på ekspertniveau, ved, at Rusland har våben af denne art. Men én ting er, at eksperterne er bevidste om, at Rusland

angiveligt skulle være i besiddelse af disse våben, og noget andet er at se for første gang, at de virkelig findes, at vores forsvarsindustri fremstiller dem, at de er af høj kvalitet, og at vi har uddannet personel, der kan betjene dem effektivt. De har nu ligeledes set, at Rusland er klar til at bruge dem, hvis det er i vort lands og vort folks interesse.«

Putin henviste også til sin egen, forudgående erfaring i håndtering af den tjetjenske terrorisme i slutningen af 1990'erne, med hensyn til, hvordan han skulle håndtere den aktuelle krise:

»Dengang jeg traf beslutning om at lancere operationer imod internationale terrorgrupper efter angrebet på Dagestan, sagde mange mennesker til mig, at vi ikke kunne gøre dette af alle mulige grunde; de sagde, at der er risiko for, at terroristerne gjorde dit, forsøgte det. Jeg kom til den konklusion, at hvis vi er bange for, at terroristerne vil gøre noget, så vil de bestemt gøre det. Vi må gribe til forebyggende handling. Selvfølgelig er der risici, men lad mig sige, at disse risici alligevel var til stede, selv inden vi begyndte på vore operationer i Syrien.«